

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 20.9.2007
COM(2007) 545 final

DOCUMENT DE LUCRU AL COMISIEI

Raportul UE privind coerența politicilor în serviciul dezvoltării

{SEC(2007)1202}

CUPRINS

1.	Introducere.....	3
2.	Constatări principale.....	3
2.1.	Comerț	4
2.2.	Mediu.....	5
2.3.	Schimbările climatice	5
2.4.	Securitate	6
2.5.	Agricultură.....	6
2.6.	Pescuit.....	7
2.7.	Dimensiunea socială a globalizării, ocuparea forței de muncă și locuri de muncă decente	7
2.8.	Migrare	8
2.9.	Cercetare.....	8
2.10.	Societatea informațională	9
2.11.	Transporturi	9
2.12.	Energie.....	9
3.	Concluzie	10

1. INTRODUCERE

Celelalte politici în afara cooperării pentru dezvoltare au un impact puternic asupra țărilor în curs de dezvoltare. Conceptul Uniunii Europene (UE) de coerență a politicilor în serviciul dezvoltării (CPD) își propune realizarea unor sinergii între aceste politici și obiectivele în domeniul dezvoltării. Acest lucru va duce, la rândul său, la creșterea eficienței ajutorului pentru dezvoltare. În contextul angajamentului UE de a majora substanțial asistența oficială pentru dezvoltare, este cu atât mai important să se asigure faptul că aceste resurse rămân eficiente sau că nu sunt risipite din cauza lipsei de coerență a politicilor.

Scopul prezentului raport¹ este de a pune în evidență progresele făcute de UE în promovarea unui nivel mai mare de coerență între principalele politici care afectează țările în curs de dezvoltare, precum și de a identifica principalele probleme nerezolvate, care vor trebui avute în vedere în acțiunile ulterioare.

Cadrul politic care servește drept referință pentru acest raport a fost instituit în 2005, ca parte a pachetului de măsuri adoptate pentru a accelera progresul către realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului². Aceste angajamente au fost confirmate la cel mai înalt nivel politic în cadrul Consensului european privind dezvoltarea³.

Prezentul raport servește drept bază pentru evaluarea aplicării CPD. Acesta ar trebui să contribuie la o mai mare sensibilizare și la furnizarea de informații pentru dezbaterile cu toate părțile interesate în cadrul UE, inclusiv Parlamentul European și parlamentele naționale, organizațiile societății civile active în domeniul dezvoltării, precum și în alte domenii de politică relevante, în vederea continuării promovării CPD. Raportul privește în aceeași măsură statele membre și UE. Prin urmare, ar trebui să alimenteze și dezbaterile interne din fiecare stat membru.

2. CONSTATĂRI PRINCIPALE

În ceea ce privește mecanismele organizaționale instituite de UE pentru a îmbunătăți nivelul de coerență al politicilor sale cu obiectivele în domeniul dezvoltării, situația este nuanțată:

- În cadrul instituțiilor UE a crescut conștientizarea impactului extern al politicilor UE altele decât cele în domeniul dezvoltării, iar importanța CPD pare recunoscută pe scară largă, astfel cum reiese din numeroase mecanisme CPD instituite la nivel de state membre, UE și Comisie. Au fost instituite cadre, proceduri și instrumente de politică adecvate pentru promovarea CPD, iar acum trebuie utilizate mai sistematic și, dacă este necesar, trebuie îmbunătățite și adaptate pe baza experienței acumulate.
- În cadrul Comisiei a fost instituită o serie de mecanisme relevante, în special consultări interservicii, sistemul de evaluare a impactului și grupul interservicii mandatat special să promoveze CPD. În cadrul Consiliului s-au înregistrat progrese însemnate datorită acțiunilor președinției, dar, așa cum s-a subliniat de către statele membre, CPD nu este

¹ Raportul se bazează pe contribuțiile serviciilor Comisiei și ale statelor membre, obținute prin intermediul unui chestionar trimis în ianuarie 2007.

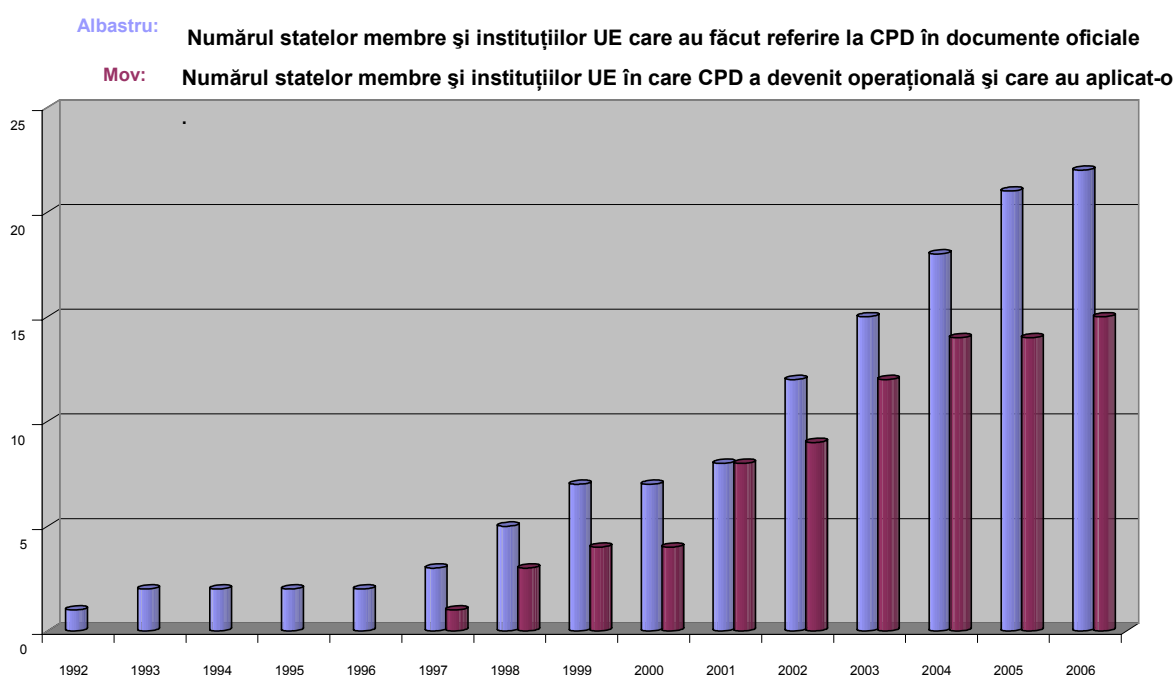
² Comunicarea Comisiei privind „Coerența politicilor în serviciul dezvoltării” – COM(2005)134 final din 12 aprilie 2005 și concluziile Consiliului Afaceri Generale și Relații Externe (CAGRE) privind Obiectivele de dezvoltare ale mileniului (Doc. 9266/05).

³ Declarația comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei, intitulată „Consensul european privind dezvoltarea”, decembrie 2005 (JO 2006/C 46/01).

îndeajuns de bine instituționalizată în procesul de luare a deciziilor. În cadrul Parlamentului European, Comitetul pentru dezvoltare se implică tot mai mult în CPD, pe care o susține prin publicarea de rapoarte, intervenții în favoarea acestora în cadrul sesiunilor plenare și activități conexe.

- În ciuda acestor eforturi, UE continuă să se afle într-o etapă incipientă de dezvoltare a CPD. Capacitatea necesară lipsește adesea, iar conștientizarea în cadrul departamentelor care nu se ocupă de dezvoltare rămâne scăzută. Este posibil ca însăși pregătirea acestui raport să fi contribuit la inversarea acestei tendințe.
- Per ansamblu, statele membre estimează că s-au înregistrat progrese mai însemnate în ceea ce privește CPD la nivel UE decât la nivel național.
- Conflictul de priorități politice între diferitele politici sau interese între statele membre, precum și între țările în curs de dezvoltare sunt principalele obstacole în calea CPD.

Progrese înregistrate în instituirea mecanismelor CPD

Sursa: ECDPM, ICEI, Particip.

2.1. Comerț

- Comerțul este un motor puternic al creșterii economice, iar țările se bazează în mare parte pe comerț pentru a combate sărăcia. Deși problemele în domeniul dezvoltării nu pot fi rezolvate exclusiv prin comerț, deschiderea către comerț și sprijinirea capacității de aprovizionare sunt elemente importante în orice strategie de dezvoltare coerentă.
- Regimul de acces pe piața UE existent este deja destul de favorabil țărilor în curs de dezvoltare. Cu toate acestea, țările în curs de dezvoltare se confruntă cu o serie de obstacole. Drept urmare, cota celor mai sărace țări în comerțul internațional rămâne marginală. Pentru a le facilita integrarea în economia mondială, UE a luat o serie de inițiative. De exemplu, a fost unul dintre principalii promotori ai propunerii ca dezvoltarea să devină tema-cheie a negocierilor din cadrul OMC și a avut de atunci un rol activ în căutarea unei soluționări pozitive a Programului de dezvoltare de la Doha. Acordurile de

parteneriat economic în curs de negociere cu țările ACP sunt concepute ca parteneriate pe termen lung bazate pe o abordare cuprinzătoare a dezvoltării.

- De la aprobarea reformei în 2005, sistemul de preferințe generalizate furnizează mai multă stabilitate, previzibilitate și oportunități comerciale utilizatorilor săi. În plus, sunt prevăzute preferințe suplimentare pentru țările care au ratificat și au pus efectiv în aplicare convențiile internaționale-cheie privind dezvoltarea durabilă, drepturile în domeniul muncii și buna guvernanță.
- În afară de aceasta, Comisia își revizuiește în prezent regulile de origine preferențiale, pentru a le simplifica, a le face mai transparente și mai ușor de utilizat, promovând astfel dezvoltarea și prevenind eludările.
- UE își completează agenda de negocieri cu acordarea de ajutor pentru comerț, angajându-se să furnizeze ajutor în valoare de 2 miliarde de euro pe an până în 2010, pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare să profite de oportunitățile comerciale noi și existente, pentru a le asista la punerea în aplicare a noilor acorduri și, dacă este necesar, pentru a le ajuta să se adapteze unui mediu comercial extern schimbător.

2.2. Mediu

- Deși provocările în domeniul mediului afectează toată lumea, magnitudinea acestora variază considerabil de la o regiune la alta sau de la o țară la alta. Multe țări în curs de dezvoltare, dacă nu chiar majoritatea, sunt amenințate direct de degradarea mediului, iar cea care suferă cel mai mult de pe urma problemelor de mediu este de obicei populația săracă.
- Strategia UE de dezvoltare durabilă revizuită⁴ subliniază faptul că obiectivele economice, sociale și de mediu se potențează reciproc și evidențiază importanța colaborării cu partenerii externi.
- Efectele pozitive ale politicii de mediu a UE asupra țărilor în curs de dezvoltare sunt de regulă indirecte și obținute prin efecte colaterale, precum conservarea biodiversității sau introducerea de măsuri de protecție a consumatorilor față de pericolele de mediu. UE este și un susținător fervent al furnizării de „bunuri publice de mediu” care fac obiectul unor acorduri multilaterale în domeniul mediului. În plus, Comisia și statele membre sprijină participarea efectivă a țărilor în curs de dezvoltare la acordurile multilaterale în domeniul mediului. De asemenea, UE este gata să ajute țările în curs de dezvoltare să se adapteze la schimbările privind standardele de mediu ale UE.

2.3. Schimbările climatice

- Deși schimbările climatice afectează toate țările, impactul acestora este resimțit cel mai repede și mai puternic de țările în curs de dezvoltare și de populațiile cele mai sărace. Prin urmare, toate eforturile depuse în cadrul ambițioasei politici de mediu a UE care au drept obiectiv pe termen lung limitarea schimbărilor climatice la o medie de 2°C în raport cu nivelurile preindustriale vor aduce beneficii directe sau indirecte acestor țări.
- Țările partenere vor beneficia, la rândul lor, indirect de efectele colaterale pozitive ale programelor de cercetări științifice și ale investițiilor în tehnologii corespunzătoare.
- Dezvoltarea politicilor privind biocombustibilii la nivel internațional ar putea avea atât efecte pozitive asupra țărilor în curs de dezvoltare, în calitatea lor de producători, cât și efecte negative, în cazul în care criteriile privind durabilitatea nu sunt respectate, de

⁴

Documentul 10917/06 al Consiliului din 26 iunie 2006.

exemplu în ceea ce privește rata defrișărilor, scăderea fertilității solurilor, disponibilitatea apei și securitatea alimentelor în țările în curs de dezvoltare.

- Sunt necesare progrese suplimentare în ceea ce privește integrarea preocupărilor legate de schimbările climatice în dialogul politic cu țările în curs de dezvoltare, precum și în programele de cooperare în domeniul dezvoltării. Propunerea Comisiei de a institui o Alianță mondială împotriva schimbărilor climatice între UE și țările în curs de dezvoltare partenere, în special țările cel mai puțin dezvoltate și alte țări în curs de dezvoltare vulnerabile, va fi un pas important în această direcție.

2.4. Securitate

- Deși în lume a scăzut numărul conflictelor, războaiele civile interne sunt devastatoare și lipsa securității reprezintă un obstacol în calea aspirațiilor legitime ale oamenilor.
- UE utilizează o gamă largă de instrumente, atât pentru securitate, cât și pentru dezvoltare. În ultimul timp a consolidat constant legăturile dintre aceste două domenii. Cu toate acestea, asigurarea coerenței între securitate și dezvoltare este pe cât de importantă, pe atât de dificilă. Dificultățile structurale cauzate de natura problemelor și a situațiilor care trebuie rezolvate, diversitatea contextelor în care apar, precum și complexitatea configurației instituționale a UE în calitate de actor în domeniul securității reprezintă provocări considerabile.
- Eforturile în curs privesc integrarea analizelor și acțiunilor de prevenire a conflictelor în programele de cooperare în domeniul dezvoltării, soluționarea situațiilor de fragilitate, promovarea transparenței și a echității în gestionarea resurselor naturale, sprijinirea programelor de dezarmare, demobilizare și reintegrare, precum și reforma sectorului securității sau controlul exportului de armament, traficului ilicit de arme de calibru mic și de arme ușoare, precum și a traficului ilicit de ființe umane, narcotice și explozibili.
- Cooperarea cu alți actori, în special cu ONU și OSCE, cu organizații regionale, precum UA, și cu organizațiile societății civile, este esențială.
- Cu toate acestea, este necesară îmbunătățirea suplimentară a coordonării între securitate și dezvoltare. Acest lucru presupune consolidarea mecanismelor organizaționale în cadrul Comisiei și al Consiliului, pentru a ține seama mai bine de preocupările în domeniul dezvoltării în deciziile privind securitatea, efectuarea în mod sistematic a unor analize privind securitatea în cadrul informării și orientărilor furnizate în cadrul cooperării în domeniul dezvoltării, îmbunătățirea tranziției între diferitele instrumente financiare și continuarea instituirii și sprijinirii parteneriatelor cu diverse organizații internaționale și regionale și cu societatea civilă.
- În cadrul viitoarelor parteneriate strategice comune UE-Africa, vor fi avute în vedere inițiative concrete, pentru a răspunde necesităților continentului african printr-un pachet de măsuri în domeniul dezvoltării și al securității tot mai integrate și mai transversale.

2.5. Agricultură

- Agricultura este deosebit de importantă pentru țările în curs de dezvoltare și joacă un rol-cheie în ceea ce privește creșterea lor economică, diminuarea sărăciei și securitatea alimentelor.
- CE a realizat progrese semnificative în a da politicii agricole comune un caracter mai favorabil dezvoltării. Datorită reducerii tarifelor sau lipsei acestora, accesul țărilor în curs de dezvoltare pe piața CE este în general facilitat. S-au făcut progrese decisive în ceea ce privește subvențiile la export și efectele de denaturare a prețurilor ale subvențiilor agricole

interne prin reforme succesive care își propun să reconcilieze necesitățile agricole interne cu obiectivele CPD.

- Din 2003 subvențiile la export și subvențiile interne care denaturează comerțul au fost reduse drastic. Până în 2011, când reformele PAC lansate în 2003 și 2005 vor fi puse în aplicare în totalitate, aproape 90% din plățile directe efectuate de UE vor fi decuplate de producție. În contextul negocierilor OMC, UE s-a oferit ca până în 2013 să elimine toate subvențiile la export și să reducă sprijinul intern care denaturează comerțul cu 70%.
- Cooperarea în domeniul dezvoltării a UE implică acordarea de sprijin dezvoltării agricole și rurale, în special Africii. Inițiativele aflate în curs privind consolidarea cooperării cu țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește instituirea și punerea în aplicare a unor norme sanitare și fitosanitare reprezintă, la rândul lor, un pas important în această privință.

2.6. Pescuit

- Pescuitul reprezintă o activitate economică importantă în multe țări în curs de dezvoltare de coastă și poate aduce o contribuție importantă la securitatea alimentelor.
- Acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului prevăd accesul flotelor UE la resursele maritime ale țărilor în curs de dezvoltare care nu își exploatează în totalitate resursele de pescuit. De la reforma politicii în domeniul pescuitului a UE din 2002 și 2004, coerența acestor acorduri cu obiectivele în domeniul dezvoltării a fost îmbunătățită substanțial.
- Printre problemele-cheie se numără calitatea evaluării științifice a stocurilor de pește și a surplusurilor de pește și integrarea preocupărilor privind dezvoltarea durabilă și biodiversitatea, modul în care țările în curs de dezvoltare utilizează efectiv contribuția financiară pe care o primesc în cadrul acordurilor de parteneriat în domeniul pescuitului pentru a-și dezvolta activitățile în domeniul pescuitului, precum și măsurile luate pentru a combate pescuitul nedeclarat și nereglementat ilegal.

2.7. Dimensiunea socială a globalizării, ocuparea forței de muncă și locuri de muncă decente

- Lucrătorii săraci reprezintă jumătate din populația săracă în lume, iar milioane de copii sunt obligați să muncească. Eforturile UE de a accentua dimensiunea socială a globalizării sunt în general favorabile Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului.
- Promovarea ocupării forței de muncă, a coeziunii sociale și a locurilor de muncă decente face parte din Agenda europeană privind politica socială și din Consensul european privind dezvoltarea.
- Țările în curs de dezvoltare nu sunt afectate direct de politicile ocupaționale și sociale interne, acțiunile UE în acest domeniu având un impact pozitiv prin două canale principale. În primul rând, UE promovează agenda internațională pentru dimensiunea socială a globalizării și locurile de muncă decente. În al doilea rând, la nivel regional și național, UE integrează din ce în ce mai mult problemele de ocupare a locurilor de muncă și sociale în dialogul, programele de cooperare și relațiile comerciale cu țările și regiunile în curs de dezvoltare.
- Sprijinul UE pentru comerțul echitabil, precum și sistemul SPG+ sunt exemple ale acțiunilor UE care pot avea efecte semnificative, în special atunci când sunt însoțite de programe corespunzătoare de cooperare în domeniul dezvoltării.

2.8. Migrare

- Este recunoscut în prezent faptul că migrarea poate fi benefică dezvoltării și viceversa. Este important, prin urmare, să se încerce valorificarea legăturilor și sinergiilor pozitive care există între cele două domenii de politică.
- S-au înregistrat progrese satisfăcătoare în domeniul migrării și dezvoltării în ceea ce privește instituirea cadrului de politică și lansarea dialogului politic la nivel regional și național, în special în Africa.
- Întrucât a fost instituit deja un cadru solid, este nevoie de progrese în ceea ce privește traducerea orientărilor, acordurilor și planurilor de acțiune în domeniul politicilor în acțiuni concrete cu un impact real. Până în prezent au fost întreprinse doar câteva acțiuni pentru ca transferurile de fonduri private să fie mai ieftine, mai rapide și mai sigure, pentru a sprijini cooperarea cu comunitățile din diaspora și pentru ca „exportul de creiere” să se transforme într-o „mobilitate a creierelor”, domenii în care majoritatea statelor membre sunt doar în faza incipientă în ceea ce privește punerea la punct a unor măsuri adecvate. Dialogul politic și viitoarea nouă strategie UE-Africa vor deschide calea către o mai mare cooperare în viitor.

2.9. Cercetare

- Capacitatea de a genera, absorbi și aplica noile cunoștințe este un factor tot mai important care determină competitivitatea internațională a economiilor moderne și contribuie la dezvoltarea durabilă. Țările în curs de dezvoltare însă, în special cele din Africa, nu au resursele umane și instituționale necesare pentru a soluționa aceste probleme.
- Politica UE în domeniul dezvoltării contribuie la obiectivele în domeniul dezvoltării în două moduri principale. În primul rând, sprijină programele de cercetare în domenii de interes mondial, inclusiv pentru țările în curs de dezvoltare. În al doilea rând, prin sprijinirea proiectelor de cooperare internațională specifice care implică centre de cercetare, universități și alte părți interesate din țările în curs de dezvoltare, contribuie la crearea de cunoștințe specifice unui anumit context și la consolidarea capacității în sud.
- Tot astfel, politica europeană a spațiului contribuie la dezvoltare și va reprezenta baza unei cooperări sporite între Europa și Africa în ceea ce privește utilizarea echipamentelor spațiale și cercetarea în domeniul dezvoltării durabile. Navigația, observarea Pământului (în special inițiativa europeană Monitorizarea Globală pentru Mediu și Securitate), comunicațiile prin satelit și științele pot fi considerate instrumente transversale în cadrul angajamentului Europei de a realiza Obiectivele de dezvoltare ale mileniului.
- Al 7-lea program-cadru de cercetare (2007-2013) este deschis în totalitate tuturor țărilor din lume. Cu toate acestea, participarea țărilor în curs de dezvoltare, în special a celor mai puțin dezvoltate, este îngreunată de insuficiența capacității umane și instituționale în domeniul științei și tehnologiei. Prin urmare, eforturile țărilor de a consolida capacitățile în domeniul științei și tehnologiei ar trebui sprijinite prin cooperare în domeniul dezvoltării în sinergie cu alte instrumente și programe.
- Un alt motiv de îngrijorare din punctul de vedere al dezvoltării îl reprezintă „exportul de creiere”, care este un efect al politicii în domeniul cercetării a UE, cercetători de înalt nivel profesional fiind atrași în Europa. Pentru a soluționa această problemă, Comisia continuă sistemul de burse internaționale pentru reintegrare din cadrul acțiunii Marie Curie, pentru a le permite cercetătorilor să se întoarcă în țara lor în vederea continuării activității de cercetare.

2.10. Societatea informațională

- Tehnologia informației și comunicării poate fi un instrument eficace pentru dezvoltare, impulsionând competitivitatea, creșterea economică și progresul social și deschizând noi canale pentru libera circulație a ideilor și opiniilor care pot promova democrația, libertatea de expresie, drepturile omului și înțelegerea reciprocă între oameni. Cu toate acestea, tehnologia informației și comunicării poate, de asemenea, contribui la crearea unui decalaj mai mare între nord și sud și la divizarea în popoare bogate și sărace din punctul de vedere al informațiilor.
- Promovarea societății informaționale în țările în curs de dezvoltare necesită o abordare echilibrată, care să combine, pe de o parte, investițiile private în infrastructura pentru tehnologia informației și comunicării și, pe de altă parte, acțiunile guvernamentale menite să creeze un mediu de reglementare favorabil și o societate și o forță de muncă familiarizate cu tehnologia informației și comunicării.
- Ar trebui promovate în continuare dialogul politic și sprijinul pentru consolidarea capacității. Acest demers ar trebui însoțit de extinderea accesului la rețelele de cercetare și educație și de o mai mare participare a țărilor în curs de dezvoltare la al 7-lea program-cadru de cercetare. Ar trebui pus un accent special pe Africa subsahariană.

2.11. Transporturi

- Pentru a realiza Obiectivele de dezvoltare ale mileniului este necesară o infrastructură de transport eficientă, care este de asemenea un element-cheie al competitivității și creșterii economice. Prin urmare, promovarea transporturilor durabile este o parte importantă a programelor de cooperare în domeniul dezvoltării, care privește toate modurile și serviciile de transport menite să faciliteze circulația bunurilor și a persoanelor.
- Politica UE de transport intern afectează țările în curs de dezvoltare în două moduri principale. În primul rând, prin acțiunile UE în cadrul organismelor internaționale menite să instituie standarde internaționale, prin acorduri în domeniul aviației sau prin cooperare în proiecte internaționale precum Galileo. În al doilea rând, prin politica UE de dezvoltare a unor standarde ridicate de mediu, sociale, de siguranță și de securitate, standarde aplicabile aeronavelor, navelor și vehiculelor terestre care intră pe teritoriul său, precum și propriei flote.

2.12. Energie

- Pentru cele două miliarde de persoane din lume care se bazează pe combustibilii tradiționali din biomasă pentru gătit și/sau nu au acces la serviciile moderne de energie, electrificarea și disponibilitatea combustibililor curați pentru gătit ar putea îmbunătăți semnificativ condițiile sanitare și de sănătate și crește nivelul de trai⁵.
- UE s-a angajat într-o serie de inițiative majore menite să sprijine furnizarea de servicii de energie adecvate, la prețuri accesibile și durabile în țările în curs de dezvoltare. Cele mai notabile sunt Inițiativa UE în domeniul energiei pentru eradicarea sărăciei și dezvoltarea durabilă, parteneriatul UE-Africa în domeniul infrastructurii și parteneriatul UE-Africa în domeniul energiei.

⁵ Evaluarea energiei mondiale: cadru general – actualizarea din 2004, PNUD, UNDESA și Consiliul mondial al energiei. Vezi: <http://www.undp.org/energy/weaover2004.htm>

- Noua "Politică europeană în domeniul energiei"⁶, al cărei obiectiv este furnizarea de energie durabilă, sigură și competitivă tuturor statelor membre își propune, de asemenea, să integreze politicile Europei în domeniul energiei și dezvoltării într-un joc în care toate părțile au de câștigat. Țările în curs de dezvoltare, în special cele din Africa, vor beneficia de pe urma eforturilor UE de a diversifica furnizarea energiei și de a dezvolta tehnologii eficiente din punct de vedere energetic și tehnologii pentru energia regenerabilă.
- Abordarea problemelor transversale, precum mediul, schimbările climatice și accesul populației sărace la serviciile energetice, inclusiv în zonele rurale, va fi de asemenea esențială pentru succesul general al inițiativelor în domeniul energetic al țărilor în curs de dezvoltare.

3. CONCLUZIE

Toate domeniile de politică analizate în prezentul raport au efecte asupra situației și perspectivelor economice, sociale, de mediu sau politice în țările în curs de dezvoltare.

Chiar și politicile percepute ca fiind în mare parte interne, precum politicile sociale sau în domeniul transporturilor, pot influența în mod pozitiv sau negativ procesele din cadrul dezvoltării. Efectele acestora depind de contextul mondial care este în continuă schimbare și de situația specifică fiecărei țări. De exemplu, schimbările climatice și energia devin priorități majore nu numai din punct de vedere intern al UE, ci și din perspectiva dezvoltării. De asemenea, având în vedere că echilibrul de forțe de pe scena internațională este în schimbare, politica UE de promovare a valorilor sociale la nivel mondial, regional și național va căpăta o importanță tot mai mare în viitor.

Prezentul raport confirmă, prin urmare, importanța ținerii sub observație a ansamblului domeniilor de politică în ceea ce privește CPD. În plus, unele domenii care au un potențial semnificativ pentru dezvoltare, precum tehnologia informațiilor și comunicării, ar putea fi valorificate mai bine.

Pentru fiecare din cele douăsprezece domenii de politică analizate au fost identificate probleme rămase de rezolvat, ale căror sinergii cu politica în domeniul dezvoltării ar putea fi explorate mai mult. Trebuie ajuns la un echilibru în special în privința domeniilor sensibile, precum migrarea sau securitatea, promovarea intereselor europene și identificarea preocupărilor țărilor partenere, pentru a găsi soluții care să permită ca toate părțile implicate să aibă de câștigat.

În general, UE a întreprins acțiuni concrete în vederea îmbunătățirii nivelului de coerență al politicilor în serviciul dezvoltării. Aceasta și-a îmbunătățit în acest scop mecanismele organizaționale la nivel de state membre, Consiliu și Comisie. Elaborarea acestui raport este, de altfel, un element esențial al sensibilizării departamentelor de politică internă cu privire la efectele pe care le au politicile lor asupra dezvoltării.

Din punct de vedere al rezultatelor concrete însă, progresele înregistrate se situează sub nivelul obiectivelor ambițioase prevăzute în Consensul european privind dezvoltarea. Sensibilizarea și cunoștințele în acest domeniu rămân insuficiente. Implicarea altor actori decât cei din comunitatea dezvoltării continuă să fie limitată, atât în cadrul instituțiilor, cât și în rândul societății civile și sectorului privat.

⁶ COM(2007) 1 final din 10 ianuarie 2007.

Este necesar un angajament politic continuu, la nivel înalt, pentru a asigura înregistrarea de noi progrese, astfel încât programul de coerență, eficiență și vizibilitate al „Europei în lume”⁷ să devină realitate. Pentru a realiza acest lucru este nevoie însă de o mai mare conștientizare a faptului că, în cele din urmă, dezvoltarea și diminuarea sărăciei sunt în interesul Europei.

Practic, principalele probleme rămase de rezolvat și semnalate în răspunsurile primite sunt următoarele:

- revizuirea și îmbunătățirea procedurilor Consiliului, așa cum s-a semnalat de către statele membre,
- intensificarea includerii CPD în strategiile de cooperare naționale și regionale,
- îmbunătățirea schimbului de informații,
- o mai bună utilizare a procedurii de evaluare a impactului,
- îmbunătățirea funcționalității programului de lucru flexibil privind CPD.

De asemenea, o serie de legături potențiale ar trebui explorate în continuare. Dialogul cu țările în curs de dezvoltare privind efectele politicilor UE altele decât asistența trebuie consolidat atât la nivel național și regional, cât și mondial. Elaborarea strategiilor de țară oferă un cadru în care Comisia și statele membre pot purta un astfel de dialog politic. Ar trebui luată în considerare și importanța CPD pentru politicile țărilor în curs de dezvoltare, având în vedere faptul că în majoritatea domeniilor de politică impactul pozitiv al politicilor UE depinde de eforturile depuse simultan de țările partenere. Includerea CPD în noua strategie comună UE-Africa la care se lucrează în prezent este un pas important în această direcție.

⁷

COM(2006) 278 din 8 iunie 2006 „Europa în lume – câteva propuneri practice pentru o mai mare coerență, eficiență și vizibilitate” și concluziile Consiliului European din iunie 2006.